

1865-06-13

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Brevet er stadig under udarbejdelse
(9. august 2018)

Afsendersted:

London

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Dr. Chapmann

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek
(Troensegaard-samlingen)

DOKUMENTINDHOLD

Jens Adolf Jerichau er blevet syg hjemme i København, mens Elisabeth Jerichau Baumann opholder sig i London. Hun er fuld af bekymring, både for ægtefællens helbred, men også for om hun er nødt til at rejse midt under en bestillingsopgave. Dette brev er det sidste fra opholdet i 1865. Af et brev fra vennen, arkitekten Thomas Donaldson, skrevet i London den 20. juni 1865 og sendt til København, fremgår det, at kunstneren måtte rejse hjem til Jens Adolf, der var alvorligt syg. Brevet findes i Bakkehussamlingen (Bakkehusets brevsamling) sammen med en række øvrige breve, som Donaldson gennem årene skrev til Jerichau Baumann. De to venner fastholdt korrespondancen frem til Jerichau Baumanns død i 1881.

TRANSSKRIFTION

London 13de Juni 1865

Min elskede Adolf!

Gid Du var rask igjen. Gid vor Herre holde sin Haand over Dig og Beskytte Dig og hjælpe Dig, min egen elskede Mand! Gid jeg var netop nu hvor Hjertet af Angest og Længsel kunde være hos Dig. –
Iaften vil Svaret fra Telegraphdepechen, som en af mine Venner her, Dr. Chapmann¹, paa sin egen Bekostning har sendt over være hos mig, dersom Din Sygdom antager en betændelse og Vendning saa er den i Bedring, saa maa

[2] Du ikke vente mig før sidst i kommende uge, thi jeg er midt i et Portrait af en Dame som har Svindsot, og derfor skulde jeg mueligt fuldende forinden jeg bortreiser. Aldrig har jeg følt et tungere Pligtarbeide end i dag. Jeg ængetes mig læser gjennem Linjerne al den Sorg og Jammer som venter mig, og som maaske slet ikke er Til, thi mueligen at Du ved modtage disse Linier er fuldkommen vel igjen

[3] og dog synes jeg at jeg ikke tør afbryde et for Andre især særdeles vigtigt Arbeide, uden jeg har Vished, at min Hjemkomst behøves snarest muelig. –

Gud give at ingen Telegram kommer i aften fra Dig for saa haaber jeg at Du er i fuldkommen Bedring, jeg forlader London enten Tirsdag eller Onsdag senest i dette gunstige Tilfælde.

Mit Hovede værker af Arbeide og af Tanker, men jeg

[4] er forresten fuldkommen rask og rørig, kun er jeg bleven dygtig [mager?] men i dag har jeg næsten hele Dagen grædt, navnlig Kl 11 da syntes jeg pludselig at jeg saa Dig ligge udstrakt og død i Sengen. Gud

holde sin Haand over Dig. Ak jeg har saa inderlig bedt ham om den store
Naade ikke at berøve os Dig! –
Gud være med Dig, og kan Du saa skriv mig om end kun to Linier. Jeg
venter paa Brev med omgaaende Post.
Din trofaste Hustru Elisabeth Jerichau

¹ Dr. Chapmann

er forresten fædden
væk og vider han er
jeg alle dygtig mager
men idag har jeg været
helt Dages smidt,
nærlig kl 11 da
gættet jeg pludselig at
jeg saa Dig i Gæstebogen
og i Dagen. Gud
holde den Gæstebogen
Dig. Ak jeg har en
indtryk af det her og
den store skæde i det at
hvorde og Dig! —
Gud være med Dig, og
kan du saa skrive Lige
om end kan to Linier.
Jeg ønsker per Brev
med omgængende Brev.
Der trofaste Hustru Elisabeth Jensen

London 13de Juni

Min elskede Adolf! (1868)

Id Du var rask igjen. Id
vor Herre holde sin Hånd
over Dig og beskytte Dig
og hjælpe Dig, med egen
elskede Hånd! Id jeg nu
vælte nu hvor Hjertet er
fuld af angst og Sorg
hvorde være for Dig.
Lægen og Lægen fra
Telegraph Depichen, som
er af mine Venner her,
Dr. Chapman har sin
egen Behandling her
sædte som en af de
vi, desom Du dog
kender en betydelig
Vending, men end
Bedring, som end

Ja, ikke vente mig for
videt i kommerse lige
her jeg er midt i et
Portræt af en Dams
som hed Louisa, og
derfor skulde jeg om
muligt fuldende det
første jeg fortæller.
Aldrig har jeg følt et
sædvanligt Pligteskær
med sig, og udsæd
mig løse mig fra
at den Sol og Tårer
som man kan vent
mig, og som man kan
ikke ikke et til, thi
muligen at den ved
at endte sine Læser
er fuldendt og gæ

og dog synes jeg at jeg
ikke tør afbryde et for
andre har sandsyn
ligt arbejde, men jeg
har Sikkerhed, at man
Hjælper et behøver
hvert uheldig. —
God god et i en
Telegram her er en
for Dig for som
harer jeg et som
i fuldendt Redning,
jag forlader Læser
siden Torsdag ikke
Ondag snart i dette
ganske Tilfælde.
Med glæde ønsker
af både og af
Tårer, men jeg